

gjæld paa det Sted, han flytter ind i. Jeg har hørt Brandinspektørens udtale, at ofte, naar de ere komne til et Sted for at ansætte Bygningsafgiften, fordi der der har boet en Næringsdrivende, er det hendet, at denne enten ikke er flyttet ind eller allerede atter er flyttet bort. Der møder fort sagt mange Vanskeligheder, og jeg skal derfor henstille til den høitagtede Finantsminister, om han ikke særlig vil have sin Opmærksomhed henvendt paa det Spørgsmaal, om vi dog ikke en Gang i Liden kunde faae dette Forhold ordnet paa en mere hensigtsmæssig Maade.

Finantsministeren: Det ærede Medlem vil dog vistnok faa godt som jeg og andre ærede Medlemmer vide, at en saadan gennemgribende Forandring paa dette Omraade, som det ærede Medlem attraaede, er forbunden med de allerførste Vanskeligheder. Jeg behøver i saa Henseende kun at minde om, hvilke Forsøg der har været gjort dels i selve Rigsdagen gennem Lovforslag, dels gennem forberedende Arbejder, Forsøg, som stadig have mødt en bestemt, mere eller mindre offentlig fremtrædende, men i alle Tilfælde overmaade stærk og hidtil uovervindelig Modstand. Det er ogsaa let at forstaa, at en saadan Omlægning af Bygningsafgiften altid hos den, paa hvem den nye Byrde skal lægges, fremkalder en meget stærk Uvillie. Forholdet, som det er, kan have sine Ulemper, det negter jeg ikke, men det er dog i alt Sald overleveret. Den, som paatager sig at forsøge en Omlægning, i saa Henseende, har kunne Venner, thi i Reglen blive dog ikke de tilfredse, som faae en mindre Lettelse; men han har meget skæpe og bitte Modstandere, naar noget af Byrden skal lægges over paa Andre. Det er en Erfaringsætning, som det ærede Medlem vist vil kende, og jeg tror, at hvis Røbstædernes nærmeste Repræsentanter skulde udtale sig om Sagen — hvad der for Dieblisset vistnok ikke er nogen Anledning til — saa vilde det ærede Medlem sikkert faae at høre, at den „Tilfredshed“, der efter hans Ytring, om jeg ikke misforstod ham, skulde være i Røbstædernes med Hensyn til Bygningsafgiftens nuværende Ordning, kun er et Skin (Hør); saaledes kan Sagen kun tage sig ud fra dens Standpunkt, der betragter den fra et Ikke-Røbstædsstandpunkt. Men det er i Dørigt og vel megen at forlange „Tilfredshed“ i denne Henseende.

Da ellers ikke Flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved Lovforslaget (se Tillæg C. Sp. 219—20)

vedtoges enstemmig med 42 Stemmer.

Formanden: Da Lovforslaget er under-

gaaet Forandringer i dette Thing, vil det nu være at sende tilbage til Folkethinget til videre Forretagelse der.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Beskatningen af indenlandsk Røesukker.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 185—206; 3die Behandling i Folkethinget findes i dettes Tidende Sp. 3590).

Finantsministeren: Det Lovforslag, som her foreligger for det ærede Thing, er i det Væsentlige gaaet saa uforandret gennem Folkethinget, at jeg i Henseende til alle de store Træk af samme tør henholde mig til de udsærlige Motiver, som ledsage Forslaget. Selv om ikke det Udvalg, som var nedsat i Folkethinget i forrige Samling i Anledning af det da forelagte Røesukkerlovforslag, særlig havde opfordret Ministeriet til denne Sags Bearbejdelse, vilde Forholdene dog have gjort det til en uafviselig Pligt at bringe denne vigtige Sag frem til Afgjørelse i nærværende Rigsdagsamling. Medens man jo nemlig tidligere her tillands ikke har kendt den Industri, der er Spørgsmaal om, har jo Forholdenes Udvikling nu ført det med sig, at Røesukkerets magtige Konkurrent, Røesukkeret bereder sig til ogsaa at holde sit Indtog hos os. Under saadanne Omstændigheder er det jo klart, at det er en uafviselig Opgave for Lovgivningsmagten bestemt og tydelig at udtale sig om de Vilkaar, under hvilke den nye Industri skal arbejde. Det har efter Regjeringens Mening ikke kunnet være tvivlsomt, at der skyldtes den nye Industri Ligelighed, men ingen Beskyttelse. Udgangspunktet for Lovforslaget er dette, at Røesukkeret bør beskattes paa samme Maade som Røesukkeret. Det maa fastholdes af Hensyn til Statskassen, for hvilken Sukkertolden jo spiller en meget væsentlig Rolle, og det maa fastholdes af Hensyn til Sukkerproducenterne i Vestindien) som ikke bør tilfidesættes. Hvor forskellige Anskuelseerne kunne være med Hensyn til Spørgsmaalet om Bødeligeholdelse eller Formindskelse af den Beskyttelse, som allerede nu er tilstede for en i længere Tid bestaaende, under Beskyttelsen opvoget og udviklet Industri, med Hensyn til hvilken man vel i Almindelighed vil være enig om, at nogen Bømpelse efterhaanden skal finde Sted, men hvor det er saare vanskeligt at finde den rette Grændse, saa har der for Ministeriet ikke været nogen Tvivl om, at naar vi stode lige overfor en hel ny Industri, burde denne ikke opelstes ved kunstige Midler. Det er denne Hovedgrundsætning, der er fulgt i Lovforslaget, med Hensyn til hvis Forberedelse i det Enkelte man i Dørigt har søgt at skaffe sig de bedste Oplys-